

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. július 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt **az I. r. vádlott és társa** ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2008. február 20. napján kihirdetett Kb.II.6/2007/43. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I. r. és a II. r. vádlottakat katonai mellékbüntetésül lefokozásra is ítéli.

A II. r. vádlott esetében a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejét 3 (három) évre enyhíti.

A vádlottakat külön-külön kötelezi az eljárás során felmerült 44.120. (negyvennégyezer-egyszázhusz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet az I. r. és a II. r. vádlottak vonatkozásában **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. február 20. napján kihirdetett Kb.II.6/2007/43. számú ítéletével az I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként, hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében, valamint hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségében, ezért halmazati büntetésül 2 évi börtönbüntetésre és 60.000.-Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként, hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében, ezért 1 évi és 8 hónapi börtönbüntetésre és 60.000.-Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtását mindkét vádlott vonatkozásában 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Mindkét vádlott tekintetében rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetésére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására, továbbá egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült 88.240.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott vonatkozásában 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett

be mindkét vádlott tekintetében a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében. Az I.r. vádlott és védője a nyilatkozattételre szintén 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést részben enyhítés, részben felmentés érdekében. A II.r. vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője felmentés érdekében fellebbezett.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.52/2007. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést fenntartotta és indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, melynek keretében mindkét vádlott esetében mellőzze a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését, egyben szabjon ki mindkét vádlottal szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetést is. Ezen túlmenően indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I. és II.r. vádlottakat külön-külön kötelezze 44.120.-Ft bünyügyi költség megfizetésére. Az ügyészi álláspont szerint tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette, figyelemmel arra, hogy a vádlottak esetében nem állapítható meg olyan körülmény, amely a felfüggesztés alkalmazását lehetővé tenné. A vádlottak hivatásos állományú határőrként az államhatáron követtek el súlyos, korrupciós bűncselekményt, ezért velük szemben indokolt a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása is.

Az I.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben védencének a közélet tisztasága elleni bűncselekmény miatt emelt vád alóli felmentését indítványozta. Beadványában foglalkozott az első fokú eljárás során kihallgatott tanú1 vallomásával, és az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékok ellentmondásaira hivatkozott. Védence hivatali bűncselekménye tekintetében is elsődlegesen felmentését kérte, azonban a bűnösség megállapítása esetére indítványt tett arra, hogy a másodfokú bíróság a katonai ügyésznek a büntetés súlyosítására irányuló indítványát utasítsa el. Védence személyi körülményeire történő hivatkozással fejtette ki azon álláspontját, hogy tekintetében a szabadságvesztés felfüggesztésének előfeltételei megvalósultak és annak mellőzése az I.r. vádlott családjára nézve jelentene indokolatlan hátrányt. A közügyektől eltiltás mellékbüntetést is aránytalanul súlyosnak tartotta, ezért arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság, ha ez szükséges védencével szemben lefokozás katonai mellékbüntetést szabjon ki.

A II.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben foglalkozott az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékokkal, az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységével. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság megállapításai törvénysértőek és megalapozatlanok, majd ennek alapján védence felmentésére tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljár képviselője perbeszédében az ügyészi fellebbezést és annak a másodfokú átiratban kifejtett indokait fenntartotta.

Az I.r. vádlott védője a perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését és írásbeli beadványában rögzített indokait fenntartotta. A védencével szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésének indokaként arra hivatkozott, hogy az I.r. vádlott szolgálati viszonya már megszűnt, és nyugállományba került.

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta, annak írásban előterjesztett indokaival együtt. Perbeszédében kifogásolta az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét, továbbá arra hivatkozott, hogy az ügyész büntetési indítványa még bűnösség megállapítása esetére is eltúlzottnak tekinthető.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a vesztegetést nem követte el.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem érzi magát bűnösnek.

A bejelentett ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács ítélete megalapozott.

A vádlottaknak és védőiknek a felmentésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, az eljárási szabályokat betartotta és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A katonai tanács kellő részletességgel, ítélete 5. oldalától 11. oldaláig foglalkozott az általa megvizsgált bizonyítékokkal, azok értékelésével. Az I. és II.r. vádlottak mind a nyomozás során, mind az első fokú tárgyaláson tagadták a közélet tisztasága elleni bűncselekmény elkövetését. Az elsőfokú bíróság a vádlottak tagadásával szemben a tényállást a kihallgatott tanúk vallomása, valamint a rendelkezésre álló okiratok alapján állapította meg. Ítéletében megfelelő, logikus indokát adta annak, hogy a vádlottak védekezésével szemben miért a tanúk vallomását fogadta el a tényállás alapjául.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy az I. és II.r. vádlottak, valamint védőik új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, továbbá az elsőfokú bíróság ítéletével kapcsolatban megalapozatlanság sem állapítható meg. Az elsőfokú bíróság által megállapított

tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és a helyes a cselekményeik jogi minősítése is.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. r. vádlott bűnösségét a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés I. tétele szerint minősülő társtettesként, hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében, valamint a Btk.226.§-ába ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségében, míg a II.r. vádlott bűnösségét Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés I. tétele szerint minősülő társtettesként, hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében állapította meg.

A katonai tanács ítéletében mindkét vádlott tekintetében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket.

A katonai ügyésznek a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelésére és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására irányuló fellebbezése nem alapos.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a cselekmény tárgyi súlyára, valamint a vádlottak alanyi bűnösségének fokára figyelemmel - a II.r. vádlott tekintetében a Btk.87.§ (2) bekezdés c./ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával - a rendelkező részben írt tartamú szabadságvesztés büntetéseket szabta ki. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor mindkét vádlott tekintetében lehetőséget látott a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére. A bűncselekmény elkövetése óta ugyanis jelentős időmúlás következett be, jelentős változás állt be a vádlottak személyi körülményeiben, szolgálati viszonyuk már nem áll fenn. Nem hagyható továbbá figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy bár a vádlottak a közélet tisztasága elleni bűncselekmény befejezett alakzatát valósították meg, azonban vagyoni előny nem maradt náluk. Az I.r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje megfelelő tartamú, azonban a II.r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróság szükségesnek látta a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejét 3 évre enyhíteni, az I. és II.r. vádlottak büntetései közötti belső arányok biztosítása végett.

Bár már egyik vádlott sem áll hivatásos állományban, azonban a súlyos korrupciós bűncselekmény elkövetésére figyelemmel a másodfokú bíróság szükségesnek látta mindkét vádlottal szemben a Btk.131.§-a alapján lefokozás katonai mellékbüntetés kiszabását, figyelemmel arra, hogy a vádlottak cselekményeikkel méltatlanná váltak a rendfokozat viselésére.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor mindkét vádlottal szemben a törvényes mértékben pénzmellékbüntetést is kiszabott, figyelemmel arra, hogy annak a büntető törvényben írt feltételei fennállnak.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költség az I. és II.r. vádlottak között megosztható volt, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 338.§ (1) és (3) bekezdései alapján az elsőfokú bíróság rendelkezését megváltoztatva a vádlottakat külön-külön kötelezte 44.120.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. július 9.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I.r. és a II.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a felfüggesztett rész kivételével végrehajtható.

Budapest, 2008. július 9.

**Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő